

[PAK *cn i pt*

a *jasne*.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Spójnik współrzędny [zawsze na drugiej lub trzeciej pozycji w zdaniu]:

I. cn:

1. *Wskazuje na stosunek łączny; wprowadza zdanie będące uzulnieniem lub rozwinięciem treści poprzedzającego zdania: a, zaś; autem, et, vero PolAnt: Thedy powtore wyszel przy szoste a dziewiate godzinie, a vczinil takiez. Przy iedennaste pak godzinie wyszel, a nalazl yne stojace SandMalEwan Matth 20/6; Y odpowiedaiacz Iezus rzekl k vczonym w zakonie [...] Sluszeli w sobote vzdrawiacz? Ale ony milczeli. [...] Powiedal iest pak k wezwanym podobienstwo SandMalEwan Luc 14/7, Luc 16/7; Dwadziescia lat y dwie bylo Achaziaszowi/ [...] imie pak matce iego (bylo) Nathalia BudBib 4.Reg 8/26 (Linde).*

2. *Wskazuje na stosunek przeciwstawny: natomiast: Y nynie sie raduie ty sie pak meczisz [tu vero cruciaris]. SandMalEwan Luc 16/25.*

a. *Wprowadza człon zawierający zastrzeżenie nadając całości odcień przyzwalający: ale, jednak: Ale przisedszy y pirwni/ nadziali sie ze by wiecey mieli wziacz, wzieldi sie pak y ony iednostayne pieniadze. SandMalEwan Matth 20/10.*

II. Partykuła podkreślająca stosunek przyzwolenia: nawet:

Połączenie: »chociaby pak«: przez kthore nafze niefnaski podobna rzecz iz vpaic mozemy/ chocia by pak nieprzyiaciel nasz j miecza na nas nie dobyl bo fie sami latwie porazimy. OrzKsiqz E.

Synonimy: I.1. a, lepak, zaś; 2. lepak, zasię; a. ale, jednak, wszakoż, wszakże; II. nawet.

Cf PAKBY, [PAKLI], PAKLIBY, PAKNIĘ, PAKNIĘŻLI